

tant indbetaling af en dertil svarende brøkdel af den kommunale andel af underskudsdekningen. Da det imidlertid ikke kan udelukkes, at enkelte baner kan have vanskeligheder ved at formå samtlige deres kommuner til at præstere en sådan indbetaling, og dette gælder naturligvis særlig sådanne kommuner, over for hvem reglerne i §§ 4—6 i lov nr. 187 af 12. april 1949 om tvangsmæssig deltagelse har været bragt til anvendelse, er i § 3, 3. stk., optaget en bestemmelse, der giver mulighed for i sådanne tilfælde at yde vedkommende privatbane et reduceret lån, svarende til de kommunale indbetalinger, som præstères.

Det er i § 4 udtrykkelig anført, at lånene kun skal kunne anvendes til finansiering af banens løbende

drift; dog har man ikke ment, at det burde være udelukket tillige at foretage mindre nyanskaffelser, i hvilken forbindelse bemærkes, at det af banerne anvendte standardbudget indeholder en konto for sådanne mindre anskaffelser.

Lånene er, jfr. forslaget § 5, tænkt modregnet i det bidrag, som senere af statskassen måtte blive bestemt ydet i henhold til reglerne i lov nr. 187 af 12. april 1949. Hvis dette bidrag skulle blive mindre, eller hvis der slet intet bidrag skulle blive ydet, skal et overskydende lånebeløb straks tilbagebetales statskassen.

Endelig er der i forslaget § 6 optaget en bestemmelse om stempelfrihed for de lånedokumenter, som med hjemmel i loven måtte blive oprettet.